

10.365

PUNGASERIILE
TALHARILORU

ASUPRA CASEI REPAUSATULUI
CONST. DIMA POPOVICI

AVEREA

COMUNEI CRAIOVA

de

DEMETRIU P. BANCŌV.

CRAIOVA.

1873

Prețulă unui esemp'ară ună leu.

PUNGAȘERIILE
TALHARILOR

ASUPRA CASEI REPAUSUTULUI

CONST. DIMA POPOVICI

AVEREA

COMUNEI CRAIOVA.

de

DEMETRIU P. BANCOV.

CRAIOVA

Typographia Națională T. Macinca și R. Samitca

1873

II 10.365

PREFAȚA

Cuestiunea devastărei casei repausatului Constantin Dima Popovici, ce face parte din averea casei comunale, fiindu de o mare însemnătate a fi cunoscută de toți cetățeni, prin ce neaudeite pungășării tâlhăresci aũ trecutũ, ne a făcutũ ca se o trãtãmũ atãtũ prin ȃiurnalũ, ca și prin acẽstã broșurã, neputãndu-se într'unũ singurũ ȃiurnalũ a espune tôte fa-sele prin care aũ trecutũ, ca fie-care cetățenũ se o posede, spre a vedea în ce stare ne aflãmũ.

PUNGAȘARIILE TALHARILORU

asupra casei repausatului

CONSTANTIN DIMA POPOVICI

averea comunei Craiovei.

Ca se putem pune pe publică în cunoștință de adevăratele și neaudețitele pungășării ale tâlharilor, petrecute în lumina mare aici în Craiova, trebuie mai întâi a nara pe scurt istoricul care a dat naștere unor asemenea tâlhării respectate și adorate de societatea în care trăim, sub motiv că o altă societate mai bună nu e posibilă a relua cu progres locul timpului trecut, când moralitatea, onestitatea și virtutea erau simbolul credințelor care conducea omenirea la fericire. Ați moralitatea, onestitatea și virtutea, nu sunt de cât numai o iluziune, încă mai mult, un instrument, o

mașină, cu care ómenii cei presupuși studiați, se servesc ca se'și verse veninulú încorajându demoralisația, conrupțiunea și imoralitatea. Nu e ȓi, nu e mînutú, în care se nu veđi mîi și sute de mîi de asemenea exemple, care te îngrođescú de auđulú forú. Și cine suntu acestia, de cátu numai aceia care presupuși învățați, dau asemenea exemple, pentru că suntu conrupți și conrupători, demoralisați și demoralisătorii a moravurilorú bune, care în tîmpurile trecute cândú cineva cugeta numai se comită o imoralitate, se cutremura, părea că tot cerulú cade asupra lui, și pămîntul se cufundă cu elú, pe cândú ađi se înghâmfa, se mândresce și se laudă că a pututú se jefuiască, se înșele, se corupă și se facă orî ce felú de crimă asupra vecinului, fratelui și părintelui seú, fără se fie pedepsitú și pusú totú de-o-dată sub cea mai de aprópe protecțiune a legilorú,

spre a nu fi bântuiți sau amenințați câtă de pucinu, de ori cine. Astăfel s'a urmată cu casa repausatului Constantin Dima Popovici, care, inspiratū de cele mai nobile sentimente a lăsatū tōtă averea sa mișcătore și nemișcătore Primăriei Craiovei pentru serviciulū generalū, și iată cumū :

Venerabilulū bătrānū Constantin Dima Popovici, trăindū o vieță modestă, onorabilă și laboriōsă, a pututū se agonisescă o avere ore-care, și inspiratū de cele mai mobile sentimente, n'a vroitū se trecă cu vederea și se disprețuiască suferințele de care era bântuită societatea, preferandū o persōnă mai multū de câtū pe întrēga societate, probă pentru acēsta este, că încă fiindū în vieță într'o etate destulū de mare, a făcutū la anulū 1864 primulū actū de nobilū sentimentū, pentru care societatea nu pōte fi pucin recunoscătore, față cu alte persōne mai lu-

minate și cu mai mare pozițiune, dăruind două creanțe care se urca mai bine de una mie galbeni între care una era a D-lui Grigorie Sâmboténu cu data din anul 1863 Maiu 26 pentru suma de galbeni 740, pe care 'i au și încasat episcopii bisericeii sf. Archangel (Voivođi) D. Alecsie Pazu și Petrache Coicea, ca se clădescă unu rând de chilii (case) spre a servi de locu pentru școlă.

Precum am spus bani sa încasat, dară chiliile încă până acum nu s'a făcut, și Primăria nu cere nici unu cont unde sunt acei bani și pentru ce nu se întrebuintă la destinațiunea lor.

După această donațiune care promitea și mai multe nobile sentimente pe viitor, nu trecu multu timp pe când era încă în viață, depusă la Primărie cu hârtia sa din anul 1866 Martiu 11, unu testament legalizat de onor. Tribunalu sect. I.

la 8 Martiū același anū, snb No. 4, prin care lasă după încetarea sa din viață Primăriei totă averea sa mișcătoare și nemișcătoare pentru susținerea unui internatū de fete, care 'lū simțisă într'adevărū că este celū mai necesarū societăței, fiindū că fără o educatiune bună și adevărată a femeilorū, nu va avea țera mume bune, care se producă adevărați fii pentru patria lorū, cu moralitate și abnegațiune de interesulū lorū propriu pentru interesulū generalū.

În ceia ce testamentulū se atinge de averea sa, care o lasă Primăriei, esclusindū ori ce rudenie pentru interesulū generalū, iată ce dice:

„Totă averea mea compusă din următoarele imobile însă:

Proprietat a Blajiu din județul Romanați.

Idem Bărboiu din județul Mehedinți.

Idem Coțofeni din județul Doljiū.

Via dela Drănovăţu.

Idem cea dela Vălcănesci.

Trei livezi în câmplul Craiovei
şi casele cu locul şi toate împrejuririle dintr' acestu oraşu Craiova
suburbia sfinţilor Voivozi, precum
şi din bani în natură şi zapise, bijutării, argintării şi diferite obiecte
de casa, o lasu în d'a dreptul administraţiei onorabilului consiliu al
comunei Craiovei sub următoarele obligaţiuni adecă:

Indată dupe trecerea mea din
viaţă să se formeze unu inventariu
de totă averea mea *mişcătoare şi nemişcătoare* prin formele cerute de lege etc. etc."

Nimină dară, dupe acestu claru testamentu, nu pôte să dică că a fostu
măcaru cea mei mică intenţiune a
sea, că înstreineze o parte din averea sa
rudeniiloru, cându dupe ce
enumeră averea sea dice în urmă:
că dupe mórtea sea să se facă inventariu
de totă averea sea mişcătoare

și nemîșcătore“. Ce însemnădă și ce pôte să se înțelégă dacă nu absolut tótă averea sea, că numesce prin testamentū chiarū obiectele din casă fără se menționeđe cātū de puținū verī o rudă, privindū societatea întrégă mai rudă de cātū tôte rudele ca toți să se bucure de o potrivē din aceia ce a pututū să iconomîsescă din ne'ncetata labóre ce au întrebuintatū în tótă viața sea.

Ce s'a întâmplatū însē : îndată ce Primăria primesce cu chârtie din partea repausatului Popovici, testamentulū prin care o lasă stăpană dupe mórte pe tóta averea sea, comunică acēsta și domnului Ministru de Interne ca să o autoriseđe d'a intra în acēstă posesiune. Ministrulū prin ordinulū cu No. 14737 din 2 Iulie totū acelū anū 1866, arată multumirile selle pentru frumósele inspirațiunī a le repausatului, și întrébă dacă Primăria pôte intra în stăpânirea avereī fiindū încă donatorulū

în viață, sau dupe mórtea sea; și dupe ce să esplică că testamentul ȃice dupe mórtea s'a, Ministerul cere autorisațiunea Măriei Séle de a intra în acéstă posesiune dupe mórtea donatorului, pe care de îndată o și comunică Primăriei.

La anul 1867 Aprilie 22, se întemplă se móră donatorul C. D. Popoviei, și Primăria în puterea testamentului ce poseda, se adresedă la Tribunalu ca să sigilede tótă averea sa, ca dupe înmormântare, să procedă potrivit legatului testamentului la unu inventoriu de tótă averea mișcătore și nemișcătore în care trebuia se între în posesie Primăria. La facerea inventariului, Primăria observă că lipsesce bonurile rulrale care le posedă dela proprietățile sele, în sumă de 12000 galbeni, pe care 'și propuse să le urmărescă la cine sunt, ca să pôtă să le incasede potrivit dreptului ce 'i acorda testamentul de tótă avarea mișcătore și

nemișcătore a repausatului. După mai multe cercetări, înfine, dovedesce că bunurile se află în posesiunea d-lui Hagiade. La somațiunea ce i s'a făcută ca să le depue în Primărie ca proprietară a acelor bonuri dupe legaturile testamentare, D-nu Hagiad, nu tăgăduiesce, decâtă răspunde că nu pôte să le dea, până ce nu 'i se va da chitanța care a'dat'o când le a primită, și în lipsa unei asemenea chitanțe, o sentință judeciară ca pentru orî ce casă să numai fie obligată a le da de două ori. Să numai vorbimă delocă unde se află acea chitanță și cumă o posedă, și să venimă la procesă care însine era fôte simplu și necomplicat, fiind că d-nu Hagiade nu a tăgăduită bonurile, decâtă cerea o sentință judeciară ca să le pôtă d'a spre a numai fi espusă pe viitoră la o îndoită dare, de ôre-ce avea o chitanță liberată, astă-felă că Primăria cu avocatulă seă care 'lă avea tocmită cu anulă

pentru toate trebuințele comunale, putea să intenteze procesul și să dobândească o sentință fără cea mai mică dificultate, ca d-nu Hagiade să depue bonurile în cassa Primăriei, spre a nu mai fi în urmă espusul la o adoua responsabilitate. Ce face primăria dupe atunci, unde amicitia d-lui Gheorghe Chițu strebătea cu deosebite drepturi, și ca să nu lăse să nu se profite cu ceva, și a propusă în fața cetățenilor, că de câtul să përdă 12000 galbeni, e de trebuință să mai angajeze un avocatul său două pre lângă cel-laltul al Primăriei să susție acestul uriaș procesul. Astul-felul că de îndată și angajađa pe d-nu Gheorghe Chițu și d-nu Demetriu Căprënu cu prețul de 1500 galbeni.

De gëba a fostul în urmă orice propunere a mai multor advocați ca să susție procesul pentru interesul comunei fără nici o plată căci aul fostul respinși sub motivul că

aŭ angajatŭ pe domnu G. Chiŭu ŝi d-nu Demetriu Căprănu din preună cu avocatulŭ Primăriei.

În fine intentându proces d-nu Hagiade la diua înfățișerei, fără să întâmpine cel mai micŭ obstacol, pentru că d. Hagiade nu tăgăduia, s'a dat sentința ca să depue în casa comunală bonurile repausatului Popovici, îndatorându'lŭ și la spesele de judecată. Ce face atunci d-nu Hagiade? Apelădă la Curte totŭ dupe învățulŭ advocaților, că rău i se cere spesele de judecată, fiindŭ că dănsulŭ n'a tăgăduitŭ bonurile, decâtŭ numai a vroitŭ să aibă o formă îndeplinită ca să numai fie apucatŭ d'a două oră la respundere, și Primăria mulțumindu-se, Curtea 'lŭ aŭ apăratŭ de toate spesele judecăței fără se mai facă veri unŭ apelŭ contra hotărării, în cătŭ remăindŭ definitivă a depusŭ bonurile în Primărie, remănându în pagubă casa Primăriei aprópe patru mii galbeni spesele de judecată.

Acésta fu celū dintâiū actū de tâlhărie, că de ore ce făcuse atăta enorme cheltueli cumū de nu a susținutū Primăria totū cu acelū zelū, ca acela cu care a urmatū incasarea bonurilor si pentru incasarea cheltuelilorū enorme ce aū făcutū. Nu numai că nu a orânduitū și pentru acésta alți advocați ca se'lū susție, dară pare că aū arētatū mulțumire se pérdă patru mii galbeni, și probă pentru acésta este că nu a mersū cu procesulū 'nainte se'lū apelede la Curtea de Casație și se stăruiască pentru incasarea acestorū cheltueli, cu care s'a realizatū pređicerile Primăriei de pe atunci cândū a angariatū de advocați pe D. Gheorghe Chițu și D. Demetriu Căprėnu pe lângă avocatulū Primăriei că mai bine de câtū se pérdă 12000 galbeni, mai bine 4000, pe cândū alți advocați venea să se propue în interesulū orașului a apėra acéstă cuesțiune fără nici unū beneficiū. In fața

celorū ce s'a petrecutū, nimeni nu pōte se dīcā de cātū totū ca și noi, cā ómenii carī vine în fațā și fără rușinare cu titlu de patrioți, morali și onești, nu vinū de cātū cumū se pue încredere mai multā ca se pōtā jefui nu numai pe ruda și fratele seū, dērā mai multū încă pe mama și părintele seū, fiindū cā ce pōte fi mai multū casa Primăriei, de cātū un adevēratū părinte alū tuturor nenorociților dīn orașū, pe care dacā celū pucīnū nu o adjutā unū omū moralū și cu respectū către semenii seī, nu o jefuescū, cāci atunci 'i putemū numi cu dreptū envēntū parucisi, fiindū cā alții carī erau adevērați fii, vroindū se apere interesele comunei fără nici o recompensā, au fostū respinși cā nu a vroitū se o jefuiascā.

Intēiulū actū de lālhārie darā se făcuse, și cele alte le venea mai cu înlesnire se le facā, tocmai ca femeia cara 'i greū celū dintēiū pasū ce 'lū face spre conrupțiune, cāci în urmă

nu are cea mai mică pudóre. Ast-felú a făcutú și advocații, dupe ca aú jefuitú casa comunală de patru mii galbeni, apoi s'a ghânditú comú sa ia și cei 12000, ca să se facă 14000, și până în finitú să se fecă două-deci și mai bine de mii de galbeni.

Ce și propune în urmă ca se ridice și acéstă sumă din casa comunală? Se înțelege însă, că și cu concursul membrilor dela Primărie precumú a făcutú și întâiú ca se ia cele 4000 galbeni, fiindú-că altú-felú nu se putea. Incepu mai întâiú se bărféscă prin toate locurile, că reu a intratú acești bani în casa comunală, fiindú că nu are dreptú de óre ce nu suntú anume prevăduți în testamentú, și de óre ce este nnú imobilú, se cuvine rudelorú réposatului Popovici, pe când în testamentú se dice curatú „lasú totă „averea mea mișcătóre și nemișcătóre „Primăriei și să se facă inventariú după „mórtea sea.“ Dize acestea dupe ce mai întâiú enumera averea sea mișcă-

lóre și nemișcătóre, între care și bijutăriile, argintăriile și bani ce se vor găsi etc.

Sub acestu motivu că bonurile sunt unu imobilu care nu suntu prevădute în testamentu, se ducă patrioții la două domnișóre anume Ana și Maria Constantinescu nepóte ale reposatului Popovici. care într'adevărú erău într'o pozițiune nu de desperatú, dară fórté inocente și în lóttá simplicitatea mulțumite de pozițiunea lorú, și le propune că acești 12000 galbeni în bonuri li se cuvine lorú, și dacă vorú să se bucure de o sumă óre care, se între în tratație spre a pótea intenta procesú sub numele lorú. Bietele nenorocite fete se mulțumescú pe orí ce condițiune le impunea, de óre ce nu avea se dea nimicu ca să se profite cu ceva de care nu era sigurú, și dá o procură cu deplină putere D. Advocatú August Pișecov spre a intenta procesú contra Primăriei, deră trebe se înțelegemú că D. August Pișacov

nu era singur și avea complici, după cum vom proba mai la urmă.

Odată ce d. Aug. Pișacov posedă învoiala și procura cu deplină înputernicire, pe dată întinde procesul contra Primăriei pentru aceste bonuri. Primăria care era totu aceiași, numai face cum a făcut mai înainte când a luat bonurile de la D. Hagiade, ca se mai pune pe lângă avocatul Primăriei încă alți 2 sau 3, și nici altul plecat din interesul public, să se mai ducă se apere procesul comunei fără nici o plată, și se înfașează numai avocatul Primăriei, care la prima instanță pierde. Primăria urmându totu acea negligență și nepăsare, apellă la curte, și acolo fiindu totu numai avocatul primăriei pierde asemenea. Se face apoi recurs la casațiune și se respinge sub motiv că bonurile fiindu unu imobil și ne prevădu în testament are dreptul să se bucure de aceste bonuri moștenitoare.

Se lăsăm acum că Primăria a fost cu totul neglijentă, privind cu atât desinteresă acest important proces ca când ar fi voită singură să devasteze casa de o sumă considerabilă, de ore ce, când a vădit că la prima instanță 'lă a perdit sub niște asemenea simple argumente care ar fi putut da bănuială, că însuși avocatul Primăriei 'lă ar fi trădat, și la apelul ce a făcut la curte, să fi orânduit și alți advocați, cari cu mai multă capacitate și interesă se fi susținut procesul care nu putea cu ori ce preț să se pierdă, dară de ore ce s'a mijlocit tot felul de curteniri, hatăruri și interese, și n'a fost de loc susținut și dezvoltat cu căldură și justiție, negreșit că urma să se pierdă, încă dacă ar fi mai fi fost și alte de ce instanțe de apel. De la astu-fel de Primării, cari cerșesc voturile în toate modurile și se aleg sub influența guvernului numai pentru interesul lor propriu și nici de cum

espresiunea cetățenilor, se nu ne adăstămă mai mult, că voru fi capabile nu numai se sleiască casa Primăriei, dară încă se vîndă și pardo-selile caselor.

Acum se venim la justiție, dacă cîndu au dat o asemenea sentință cu care s'a jefuit casa comunală din care sumă se întreține un institut cel mai fo'ositor pentru țără a fost dată în conștiință.

Să dicem și noi precum s'a susținut de advocați și precum a înțeles onorabili magistrați, că bonurile era nu imobil și de vreme ce nu sînt trecute anume în testament între cele-alte imobile înscrise, rămîne afară din testamnt și se privea Primăria ca să moștenescă rudeniile. Așa se fie dară n'a observat onorabili magistrați litera și spiritul testamentului, că nu voesce se cunoscă cât de pucînu rudeniile, de cât că ruda reposatului cea mai de aproape este întrăga societate care trebuie să se

bucure toți de o potrivă de fructul său. Să lăsăm că acest argument este cel mai puternic ce va fi făcut pe onorabili magistrați să nu fi dat o asemenea sentință, dară se venim la litera testamentului, unde după ce enumeră totă averea sa, apoi în urmă vine și dă: că, după moarte să se facă un inventariu de totă averea sa mișcată și nemișcată. Oare și această literă a testamentului nu era îndestul să convingă pe onorabili magistrați, că totă averea răposatului Popovici se cuvine Primăriei, care era destinată să aducă mari folose societății și se o înstreineze ca să fie numai spre jafă fără să aducă cel mai mic serviciu. Chiar dacă n'ar fi fost nicidecum asemenea tari argumente, ca să nu înstreineze această avere, totuși vedându-se destinația ei că era pentru societate, urma ca să o susțină, și să alunge pretențiunile nedrepte din ale oricărui părți va fi fost. Numai justiție n'a fost, și dacă s'a dat o aseme-

nea sentință, ne face să bănuim că au fost atât de induși în eroare, ca să ne facă se credem că au fost interesați și nu a putut rezista influențelor materiale.

Faptul în fine fiind împlinit prin rămânerea sentinței definitive, este a doua tâlhărie ce s'a comis.

Acum se venim la tâlhăriile ce s'a comis și mai mult cu aducerea la îndeplinire a acestei sentințe.

Ce urma să facă acum Primăria în urmă acestei sentințe dată din negligența ei, pentru că nu a vroit seși susține drepturile cu totă căldura și care urma să se eșecute, de cât pe dată, se întinde proces pentru cheltuielile ce se făcuse cu redicarea bonurilor de la d. R. Hagiade ce se urca la o sumă considerabilă de patru mii galbeni, care era în drept să nu i pierdă și se cadă în greutate moștenitoarelor? Ce face însă Primăria? Se face că nu înțelege acesta și toate Primăriile câte sa succedat, pare

că a fostă ună farmecă, nici una se se ghândescă câtă de pucină, ca când ară fi disă fie care că: „amă și eă „parte din acești banī.“ Nu e destulă numai atâtă se ne încredințe de persoanele ce le amă avută în Primăria, dară 'i vomă urmări pasă cu pasă spre a le demasca și alte fapte încă mai mari cari se încredințe pe fie-care de adevără, se vadă cumă casa comună c'ună venită așa de enormă, a ajunsă se fie datore cu uă sumă enormă de optă sute de mii lei, pentru că toți căli s'aă succedată aă trasă din ia, cumă trage căini din ciolane fiindă că aceste persoane n'a fostă de locă expresiunile orașului, ci ale guvernului, cari pentru ca se se bucare de aceste bineficiari, 'i punea la ușile biurourilor de alegeri se cerșescă voturile cu concursulă administrațiunei ca se între la Primăria și se facă totă ce 'i va ordona guvernulă.

O dată acastă sentință definitivă în favorea moștenitoriloră, se ivescă încă

alte moștenitoare totu cu aceste drepturi și mai mari pôte, a veni la moștenire. Una din trênsese se numea Frusina Popésca, care era reprezentată tot de d-nii advocați George Chițu și Demetriu Căprén, care mai înainte ca advocați orânduiri din partea Primăriei sê se judece cu d. Hagiade pentru încasarea bonurilor, cându s'a plătit cu una mie cincisute de galbeni, și alta Joița Michail, reprezentată de d-nii advocați Em. Niciu și Betolian, care intentându procesu că au drepturi de o potrivă la acéstă mostenire, pe dată si înființedă secuestru pe acéstă sumă spre a nu se putea ridica, până ce nu se voru judeca, ca să'si câștige drepturile ce au la mostenire. Primăria însă nici dupe acestea nu s'a descepatu, că urmédă si ea sê intente de procesu pentru cheltuelile făcute, si lasă lucrurile mórte. În fine nu reusescă ca sê se înființede secuestru de către reprezentanții mostenitoarei Joiței Michail, d-lu Em. Niciu si Betolian, si

cându stăruia ca să se primescă acest secuastru, ceia-altă parla stăruia să se aducă la îndeplinire sentința, fiindu că pe reprezentanții Frusini Popésca d-nii Gheorghe Chițu și Demetriu Căprănu, îi împăcase reprezentantele Annei și Maria Constantinescu, avocatul August Pisacov, dându-le o quitanța de trei mii galbeni ca pe data ce va rădica dănsul bani său bonurile din Primarie să le îmande această suma, dreptul ce se consultase caise cîvine mostenitórei Frusini Popésca. Lucrurile se regulase în aceste două părți de reprezentanți, și caula acum să pue mai curîndu mîna pe bani, pîna a nu reusi cei alți a înfința secuestru.

Bani în Primarie nu se afla tufă, vînduta în toate părțile, și pîna atunci putea să reusescă înfințarea secuestrului și de către reprezentanții mostenitórei Joița Michail. În facia acestorî împrejurări, se gasea în mare ambara, de a putea pune mîna pe bani urmarîndu pasu cu cu pasu pîna ce

Primaria va avea bani gata în casa spre a se duce sa-î ridice în puterea sentinței definitive ce o poseda.

Survegherile advocaților erau din cele mai atente, pentru ca era vorba de o suma considerabila, si nu era de mirare să întrebuițe de tote mijlocele ca să póta să dispue de acésta suma.

În timpulă acesta era vorba să facă Primaria un împrumut de unū milion care s'a si votatū sub Primarulū Zavarof, în urma venirii d. Prim Președinte alū cnsiliului de Miniștrii Gatlargiu, se vizite de acestū orasiū, dupe înțelegerile ce aū avutū cu D. Senatorū Iónne Crapatorénu, care era tot de o data si membru la Primarie, ca să se mai înființe de o droie de funcționari Polițienesci spre a putea mai bine să 'si facă treburile, pe cândū Primaria se afla în deficitū cu budgetulū anului mai bine de una suta trei-șeci de mii de lei, făgaduindu-le să înțelege ca daca va aproba acésta droie de funcționari Polițienesci pre-

trelinşa de pe atunci de d. Prefectul Nae Zatr nu, le va aproba de îndată şi împrumutul cu care se plătesc acei funcţionari ce erau neplătiţi pe s se luni de zile, ca şi pe cei din nou înfiinţaţi, p ne ce va înfiinţa noui dări cu care se echilibreze enormele cheltueli numai cu serviciul administra iei, care nu aducă cel  mai mică profit  orasului de c t  numai sa-  împiedec  mai mult  si sa fie mai mult espusi la jafuri si maltratar , fara s  p ta s  dica un  singur  cuv nt . De oare ce, daca cine-va suportă n se asemenea cheltueli enorme, apoi are dreptul  a pretinde un  mic  servici  cel  p cin .

Din intâmplare însa, d. Zavarof, n'avu parte să esecute împrumutul, fiind -ca cada fara s  sa astepte intr'un  proces  de falsificare tot  în detrimentul  Primariei cu contractul  adausului colonialelor  din preuna cu mai mul i membri anume: Grigorie Stancescu si Badi  Rezeanu, care de

indata fura închisî în prevenția, si despre care ȋurnalul „Adevêrul“ a vorbitû îndestulû, fiindû chiar autorulû descoperirei acestorû scrocheriî. Acêsta arestare, facu ca Primaria sê rămâe incomplecta de a putea funcționa adastându-sê o nouê alegere spre a completa lipsurile dupe cumû înțelega guvernulû legea comunala. Se facu dara, o nouê alegere si din întemplantare guvernulû nu isbati ca sê'si alégă persoanele cari dorea spre a pune în aplicare împrumutulû din preuna cu noile imposite, si 'si detersa demisie cea mai mare parte, în câtû consiliulû rămase iară în imposibilitate de a lucra. (Se observamû ânsê ca, advocațit urmarea orî-ce alegeri, ca sê intre în consiliû persone de acelea cu care arû fi pututû sê 'si ajunga scumpulû d'a ridica suma din casa comunala). Dupa acesta din noû remânerea Primariei în neputința de a funcționa, sa convóca din noû cetățeniî, ca sê faca alegeri pentru lipsurile de mem-

brii ea sã completãde Primaria. Par-
tea cea mãi inteliginta a orasului s'a
abîinotũ de la votũ, si poliþia din pre-
ona cu tãta administraþia si adoratori
de a intra la Primarie a loatũ cea
mã mai mare activitate, astũ-felũ cã a pu-
tutũ reusi sã intre la Primarie d. Ste-
fan Rusanescu care s'a uumilũ si Pri-
marũ, din preona cu d. Stefan Zaga-
nescu parte interesata în procesulũ
mostenitoarelorũ Popovici, ca si d-ni
Stefan Petrescu si d. Donescu cerse-
tori de voturi la usile tuturor secþiu-
nilorũ de alegeri.

Primaria dara, era acumũ compusa
dupa placulũ guvernului, si mãi mult
ãncã dupã alũ adoratorilorũ de douẽ-
spre þece miĩ gelbeni pe care urma
sã'i ia din Primarie.

Astũ-felũ compusa, procede de în-
data la facerea budgetului cu enorme
creaþiuni de impozite, si contractarea
împrumutului de unũ milionũ cu d.
Mallen, care se aproba pe data de

Ministeriū si sē facu celū d'ânteliū va-samēntū. Numai e trebuința sē vorbim aci cumū s'a facutū împrumutulū si sub ce condițiuni, destulū a fostū numai ca sē aiba bani Primaria sē cheltuiasca si sē plătesca lefile funcționarilorū guvernului.

Bani acumū dara se afla în Primarie si advocați era în elementulū lorū, cumū trabue sē poe mâna pe ei, fiind ca dupa o dispoziție luata de Ministeriū, nu putea căstorile împrumutului sē le primēasca casieria Primariei, ci se elibere măndate catre d. Mallan banchierulū pentru datoriile ce le va avea ca sē le rūsbanda cu maruntul. Și acēsta dispoziție nu era asa folositore casei comunale, de cât s'a pus sub pretext ca pōte Primaria se abuseze în manipularea banilor. Neîncrederea aci pe de oparte a fost mare iară pe de alta paguba Primariei.

Primaria sub aceste dispozițiuni ministeriale slobode în drēpta si stānga mandate pentru creanțele care le a-

vea deschise pe suma ce 'i se cuve-
nea din întîiulî încasămîntu alu îm-
prumutului făcîtu la d. Mallan.

Totû sub aceste impresiuni, libe-
rêdă unû mandatû pentru o sumă mult
mai mare de douë-spre-șee mîi gal-
benî, cu care se împrumutase casa co-
munel dela casa Popovici cu dobân-
dă de șee la sută, sub motivû ca se
scape de acéstă datorie, spre a nu mai
plăti dobîndă. Advocatulû d. August
Pișșacov auzîndû d'acéstă, pe dată a
doua și se duce cu portărelulû sê se-
cuestreșee casa comună și pune si-
gilin la douë case, una a Primăriei și
alta a repausatului Popovici. Primarul
se opune, face cunoscutû Ministrului,
că cumû se pôte ca casa comună
sê se sigileșee, că nici o casă nu pôte
sê fie mai solvabilă de câtû casa co-
mună, și prin urmare nu se pôte
sigila unû singurû actû, căci ori-care
datorie o va plăti la ori-ce cerere cu
tôte speșee și procentele capitalului
căștigatû. Nu scimû ce corespondență

se va fi urmată între d. Primar și d. Ministru, că a doua zi se duce d. August Pișacov din preună cu portărelul de desigilădă amândouă casele și ridică ceia-ce găsește în casa Popovici numai 1000 galbeni în bonuri. Vorba numai era aci, că, casa comunală era solvabilă pentru orice datorie ca să o urmărescă tocmai ca cum urmărește pe particulari ca să-i vândă și jețurile și delele, că numai poate pune mâna altă-dată pe nimicuri: ci era vorba ca să ia bani cât se poate de curând și grabnic, până ce Primăria nu'și vine în simțiri ca să intenteze procesul de cheltuelile făcute pentru patru mii galbeni și să-i sequestreze, precum și de a nu se sequestra de a patra moștenitoare care era reprezentată de Em. Niciu și Betolian advocati, și cu toate acestea Primarul nici s'a ghândit să se dea demisiunea lăsându Primăria în cel mai mare jaf și maltratare, tocmai ca pre

unul falit, care cade la invoială cu 50 sîn 75 la sută.

Advocatul însuși, a fost foarte mahnit, că după informațiile care le avea a găsit în casă numai 1,000 galbeni, și trebuia cu orice preț să pue mîna și pe cei alți 12,000.

Acum lucrurile se simțisă, că pôte să se atingă scopul de orice guvernul nu sta contra. Ce și a imaginat d. avocat August Pișacov, de cît se dau d. George Chițu și d. Demetriu Căprănu trei mii galbeni, mai bine se dau altui avocat, omie galben care este cu mai multă dibăcie spre a putea încasa această sumă, afară din invoiala particulară ce avea cu d. Zăgănescu avocat și ca ajutor la Primărie.

Reșita era sigură, acum trebuia numai un tact, ca să se pungășescă unul pe altul. Mai înainte d. August Pișacov angajă pe d. Anastasie Stoloranu cu deplină putere din partea moștenitorilor se ridice bani dela

Primărie pentru care s'î plătescă la ridicare una mie galbeni, fără se bănuiască d. Căprănu și Chița cât de pucinu că nu'și va lua și ei partea pentru care avea înscrisu ca cându va ridica bani va fi datoru se le numere trei mii galbeni. Apoi lasă și totă puterea absolută a manoperiloru dibace d. Stolojann cumu se facă se se aducă bani în casa comunală și tot de-odată s'î surprindă. În timpulă acesta consiliul face o încheere prin care dă că pentru acéstă sumă se se libereze delegație a se ridica dela d. Mallan și prefăcându-se în bonuri se se depue la casa de consemnație de unde în urmă se se pôtă despăgubi Primăria în urma procesulu ce se va intenta pentru cheltuelile ce a urmatu cu încasarea acestorū bonuri și alte cheltueli ce va mai urma cu din nou intentarea acestui procesu. După acéstă decisiune a consiliulu comunal d. Stolojanu negreșitu nrma se numai pėrdă unu momentu din timpu ũ pre-

ciosu ca prin ori-ce mijloce se pue mâna pe bani, căci o întârziere câtă de pucinu va perde mia de galbeni care contractasă se primescă dupe ridicarea baniloru. Incepū dară, sondările cele mai seriose și dibace: se atașă mai ânteu de casierul Primăriei s'î dea de știre când va primi bani dela Mallan, ca să numai pălescă și acumū cumū a pălîtu de altă dată când a venitū se pecetluiască casa cu portărelulū, și la deschiderea ei nu a găsitū nici unū banū de câtū numai 1000 galbeni în bonuri. De aci, fiindū-că nu era sigurū de o promisiune și ca să nu se întemeede numai p'acēsta, face ce face și aduce pe revisorul statulu ce se afla aici în revisia casieriei generale sub motivū că are dreptulū după legea contabilităței generale să revisuiască ori-ce casă comunală. De îndată să și duce la casieria Primăriei și cere ca în puterea care dispunea s'î se presinte lôte socotelile spre a face revisie în ce stare

se găsește casa comunală. După ce constată cătă sumă trebuie să fie în număr, se apucă se numără bani și vede că lipsește, în timpul ăncă alu numărătoare se totu aducea fișicuri de a casa dela d. casieru, și cu lôtă aducerea totu nu se putea completa suma ce se constalase că trebuia să fie în casă, (pôte că nu era bani împărții nomaî acasă la casieru, ei pôte să mai fi fostu și pe la altu membru alu Primăriei și la Primaru chiar, de totu se aducea și nu se mai completa). In fine constatându aceste suspendă de a mai merge în'ainte cu cercetarea fiindu orele în'aintate, ca să vie totu în acea zi séra seă a doua zi ca să completeze revizuirea.

In timpul acesta până a nu veni de a două oră reviserul la Primărie, se înțelege, că a fostu năbușitu de grabă de visita d. Primaru și a d. casieru ca să încredințe pe revisoru că într'adevăr nu lipsește nici un ban, dară că Primarul însuși a datu

ordinu se nu-i ție în casă, fiindu-că i a fostu frică se nu-i urmărescă advocații moștenitoareloru Popovici, ceia-ce a făcutu ca revisorulū nici se mai dea pe la Primărie și nici se facă veri o lucrare ca se-i dea în judecată ca unii ce estrăsase bani dela loculū unde trebuia se fie, și s'a făcutu agurida miere.

Cu acéstă descoperire nu era satisfăcutū d. Stolojanu, fiindu-că cu tôte fișicurile cari se adusese de acasă dela casierū, nu însuma nici a treia parte din sumă câtū avea se ridice, pentru ca se vie cu portărelulū se sigilede casa. Era vorba se caute mijlōce ca se aducă în casă tōtă suma câtū trebuia să ridice și câtū se pōte de curândū, căci ca se urmărescă adī uă mie de galeni, mâine donē, era se pérdă causa și numai putea se se bucare de beneficiulū de una mie galeni. Ce face în urmă vedēndū că cu acéstă manoperă nu a pututū se isbutēscă? Dă mâna cu d. Prefectū

Logadi colonelul, și în mai multe seri acasa la dânsul, unde invita. și pe d. Primarî Stephan Rusănescu, ținî în continu discuțiunii asupra acestorî bani ca sî se răspundă, și cîtî pentru pretențiunea Primăriei de patru mîi galbeni cheltuelile î lasă, numai sî le răspundă restulî. Precumî spusei, astî-felî a urmatî discuțiunii preste discuțiunii în mai multe seri în casa d. Prefectî pîna ce în ziua de 13 Iulie se iaî bani dela d. Mallan de cître casierî și î aduce de î pune în casa rîposatului Popovici ce se afla în camera Primăriei. În acestî timpî, printr'o adresă din partea Primarului cître Prefectură, cere se î dea o gardă pentru pasa casieriei comunale. D. Prefectî, chiamă pe căpitanulî foșorului de foc și î dă acîstă însărcinare, asupra căruia avea directî dreptulî și Primăria fără a mai cere dela d. Prefectî gardă. Căpitanulî priimindî unî astî-felî de ordin din partea Prefectului, pe dată și orăduiesce căî-va tulumbagî sî

pădescă casieria; dară ce i plesnesce în urmă în cap, știind că are o mare responsabilitate, se născimește după al cui învăț, că se duce cu sigiliul său și sigilă casa lui Popovici unde știa că sunt bani, sub motiv că nu are destulă încredere în tulumbagi se, cari nu avea nici o armă de cât numai cângi și toporele cu care nu se putea pune de gardă. Potea d. Logadi ca colonelul se numească acesta o gardă pentru casa comunală, cât pentru noi dicem că ar fi făcut mai bine d. Primar să orânduiască o gardă din aproji se, căci cel puțin avea o sabie la brâu, și mai devotați, iară nu cum lă trimis d. Logadi cu mâinile goale, și acelea învățate pe topor și cange, cari pentru ori-ce casă nu putea să intre în cea mai mică responsabilitate, chiar dacă ar fi spart singuri casa, căci dacă le venea ideea acesta o și facea în bună pace, ca după ce lua bani din ea, apoi se lega unul pe altul și și punea și ceva

în gnră, și cându venea cine-va a doua zi să-I schimbe I găsea pe toți legați, și la interogatoriū ce le ară fi luatū, ară fi declaratū că a venitū 20 inși supridândune ne a legatū fără să putemū face celū mai micū sgomotū, si a deschisū casa cu cheia și a luat bani. Cine era ore atunci culpabilulū? Ei, nici de cumū, ci Prefectulū care a trāmisū o asemenea gardă, cari este streinū cu totulū de asemenea îndatoriri. Cu tōte astea, de și nu s'a furatū și spartū casa în modulū acesta, dēră totū s'a furatū mai rău.

Vedēndū Primarulū acēstā deridere din partea Prefecturei asupra averei comunale, sēu nu scimū, pōte și din bune înțelegeri cu Prefectulū, ceia-ce nu ne proba mai în urmă, ca să cre-demū una din douē, fiindū-că Primarulū nu s'a mărginitū, se ridice acea gardă pe dată, vedēndū averea comunei în pericolū și să orānduiască o altă gardă de comisari ai Primăriei precumū făcuse altă dată cândū pusese

de pașă sergenții de Ți, sub-ordinile comisarilor comunali, precum scimă, căci cându a fostu sub o asemenea pașă la ordinile unui comisar nu s'a putut nimeni apropia de casă, nici portărelul nu a putut o s'o sigileze, și cându a trecut de sub-o asemenea pașă, de îndată ca prin minune s'a sigilat și s'a luat bonurile în valoare de 1000 galbeni. Nu scimă pentru ce s'a dat de știre Prefecturii că are bani în casă prin adresa cu care îi cerea guarda. Nu scimă iară pentru ce a ridicat bani dela Malan și nu a Țis lui Malan să îi prefacă în bonuri și să îi depună la casa de consemnație dupe decisiunea consiliului. Nu scimă iară, pentru ce dacă a luat bani dela Malan, pe care Țice că nu a avut timp să îi prefacă în bonuri, nu îi a depus ast-fel cum îi a primit la casa de consemnație, ca să numai pôtă fi urmăriți. Nu scim iară pentru ce n'a făcut și acum ca și altă dată, să îi ia acasă la d-lui

séu la casieru până ce se putea preface în bonuri, dacă nu vrea să calce decisiunea consiliului, și 'i lasă în casa comunala ca se pôtă fi urmăriti. Din toate acestea nici una n'a făcutu, și se mărginesce a 'și da demisiunea de Primarū sub-motivū că s'a insultatū Primăria cu sigiliulū căpitanului foisorului de focu, lăsându loco-țilorū pe ajutorulū său d. Stephan Petrescu, fiindū că dacă lăsa pe d. Zăgănescu, erea prea pe față manoperile ce se sucéu și se învârtéu, căci d. Zăgănescu erea parte interesantă în această sumă care se pretindea se se ridice, ceie-ce 'lū a făcutu, se și întrebuinte toate mijlocele ca se se alégă membru la Primărie; pe cândū d. Primarū nu avea trebuință se se facă că se supără ca văcarulū pe satū și se 'și dea demisiunea, tocmai cândū era averea comunei în pericolū și o putea slo scape în cinci minute, ca se depue banī la casa de consemnațiune, séu se'i fi ridicatū din casă, ca se nu

'i li sciutū nimini unde suntu până ce 'i prefăcea în bonuri. Tôte acestea nu se făcea pentru altū-ceva, de câtu numai credea că prin acestū modū va putea amăgi opiniunea publică că au este si dânsulū care a consimțitū la jefuirea casei comunale.

Aceste tôte manopere s'a urmatū în ziua de 13 Iuliu fatală pentru averea comunei.

A doua zi la 14 Iuliu, fiindū loc țiitorū de Primarū D. Stephan Petrescu, se dă ordinū de D. Prefectū căpitanul de foisoru de focū, se redice sigiliulū după casa primăriei, care se si esecută pe la 5 ore dupe prând, cândū 'lū pune totū de o dată la arestū pe 5 zile, de ochi lumi pentru ce a avutū culesanța se sigilede casa fără nici unū ordinū.

Până aici, se dicemū că Primarul pe dată ce 'i a sigilatū Prefectulū casa, n'a mai pututū se umble la ia ca se ridice hani, si s'a îmbufnatū de si a datū demisie, nu pentru totū d'a

nna, de câtă numai până se va ridica bani, ca se nu fie dânsulă față la împărțirea banilor; dară cândă la 5 ore se ridică sigiliulă din ordinaul D. Prefectă, si atunci împedecă pe D. locoșitoră de Primară, se ridică bani în cinci minute ca se'i depue la casa de consemnațione, cândă avea în vedere că sună urmăriți, si seia totă Craiova, dară mai cu semă de advocași mostenitôreloră a căroră minte si surveghere era țintită acolo? Dacă nu a vroită se aibă în vedere acăsta, atunci credemă că a fostă în bună înțelegere cu advocași, cari erau foarte siguri că nu se va sustrage nău singură bană din casă până ce va veni se'i ridice cu totă formele. Mai mult încă, sera primesce o adresa atât Primarulă ca si Casierulu din partea D. Primă Procuroră ca mâine la 8 ore de dimineața sa fie la Primarie unde are se se faca acăsta operație. Nici acăsta nu lă a facută pe D. Petrescu loco-șitoră de Primară se se

supere ca se va jefui casa comunală, fiindă că negresitū nu era bani sei, si ce si a închipuitū, că este mai bine se dea mâna cu advocații, caei altū-felū nu avea nici unū interesū se se pue cu peptulū se apere o avere streina. (Iata cine cersesce voturile pe la usi pentru ce scopū le primese si cum amagesce asa de cniplitū pe cetățeni cei mai onorabili si de buna credința.)

A doua zi la 15 Julie, la 8 ore de dimineța D. loco-țiitorū de Primar Stephan Petrescu si cu D. Casierū Stavrescu, se afla pe fotoliuri în Primarie dupa invitația D. Prim-Procuror, fara se fie contū, ca ori-ce operațiune sēu cercetare va voi se face în Primarie Procurori nu se pōte face de câtū numai în orele canceleriei pentru ca este o autoritate ca si tōte autoritațile care trebuie se se respecte, chiarū cândū ar fi fostū acusată de cea mai mare crima, fiind ca nu era aci persōna D. Stephan Petrescu, spre

a o putea urmări chiar în mijlocul nopții, ei era reprezentantul orașului și averea orașului asupra căruia vroia să facă urmărirea; și în locul D. Petrescu, se protestase contra unei asemenea invitații ca să se apere demnitatea orașului și să nu se ducă de locul de câtă numai în orele destinate, cândă numai în orele destinate, pôte avea valôrea unui actă emanată din cancelaria Primăriei, pe cândă în alte ore privesce numai pe persóna sea. Acestea le a știut și D. Primă-Procuroră ca și D. loco-țiitoră de Primară și Casierulă Primariă, dară se înțelege că au fostă toți în unire ca să facă acésta operațiune mai de dimineța cândă nici ună orășiană se pôte exista la acésta despoiare ce se facea casei comunale, și acésta îi au facută se să aple la opt ore pe fotoliuri în Primarie, când tot d'o-data vine D. Prim Procuror Alecsandru Nicolaidi, cu insigna de Procuroră la piept, cu portarelulă Iancu

Thomescu, însoțiți de avocații moștenitorilor Popovici Anastasie Stoiloianu și August Pișacov, din preună cu două spre-dece călărași c'un sublocotenent îmbrăcați toți în ținută mare. Cu acesta vroia se facă toate onorurile cuvenite unei sume de bani așa de respectată. La prima înfățișare a d. prim-procuror cu saltanaua după dânsul, d. Petrescu loco-țiitorul de primar, numai era vorba se mai facă verii e opozițiune pentru că se înțelege că pactul era mai de dinainte făcut, că nu venise de florile mărilor cu dîna în cap la primărie de cât se facea că întreabă pe casier dacă este în casă suma ce pretinde d. prim-procuror și pe care a venit s'o urmărească? După răspunsul precis care îl dă casierul că este de cât nu pîre s'o dea de cât numai în urma unei delegații, d. loco-țiitor de primar pe dată ordonă se se facă delegațiunea ca se se libereze bani prelinși, iară cât pentru pre-

tențiunea Primăriei de 4000 galbeni a cheltuelilor făcute, numai forțamente se se răspundă, și de îndată casierul le deschide casa și ia totă suma câtă sa prevedea în hotărârea pe care venise s'o eșecute de ce era aproape două spre-dece mii galbeni, scădând numai cei 32,000 lei care i luasă mai n'ainte în bonuri, rămânând ca pentru pretențiunea Primăriei de 4000 galbeni, se se despăgubescă în urmă după ce va dobândi o hotărâre definitivă. Atâtă a trebuit eșecutorilor hotărârei se vață o delegație ori cum va fi, ca casierul se le deschidă casa și apoi scia ei ce bani trebuie se ia, fără se mai fie contul de dișele pentru formă numai ale d. Petrescu ca se nu dea suma de 4000 galbeni de câtă numai forțamente. Ore nu scia d. Petrescu că hotărârea trebuia se se eșecute odliteram, când nu i se opunea o altă hotărâre cu dreptul d'a popri acestă sumă, pentru care nici până atunci nu se intentasă

procesu totu din neglijența primăriei. Tote acestea le cunoscea d. Petrescu, de catu trebuia cu ori-ce prețu se le deschida casa, și ca se le o deschida urmă se pue acesta clausă, ca se aiba scudă, că forțamente a luatū și acesta sumă de patru mii galbeni, fiindu-că densusu n'a delegatū pe nimin ca se'i dea, cum ar dice cum a disu unū Românū cându a prinsu pe țiganū cu mâna în sacū; „hoțule“ și țiganulū tăgăduia; atunci Românulū'l apostrofă: „dară ce cauți cu mâna în sacū“ țiganulū ne mai avëndū ce se răspundă disă: „asta e asta Românico.“

Bani în fine s'a ridicatū până la o para după hotărâre, și pela 9 $\frac{1}{2}$ ore, se cobora pe scările primăriei d. Stoilojanu cu pungolița s'a verde în care 'și separase miișora sea de galbeni, și d. Augustū Pișacovū cu rastul, punându-se împreună cu portărelulū într'o birje ca se'i ducă moștenitôrelorū. Ce o fi făcutū acolo nu scim, și nu vrem se ne interesămū, dacă le o fi datū

și lorū câte-vr'o mie galbeni, pentru care se fie mulțumite că le a picatū și acēsta din cerū. Scimū ânsē că de îndată d. George Chițu și d. Căprēnn, aflândū de ridicarea banilorū din primărie, saū luatū îndată după ei ca se le numere suma de 3000 galbeni ce le a promisū prin înscrisū d. August Pișacovū că le va răspunde îndată ce'i va ridica dela primărie, și aū fostū întâmpinați de d. Stolojanu, cu cuvintele: că, eu amū ridicatū bani, iară nu d. August, și eu n'amū nici o datoria către d-v. bani saū datū moștenitōrelorū. Auđindū acestea d. Chițu și d. Căprēnn, remaseră ca trăsniți de pungașărie ce le a jucat, fără se mai pōtă urmări cea mai mică sumă, că de îndată nici nu s'a mai sciutō că s'a făcutū bani, și fără se aibă moștenitōrele unū acaretū celū pācinū de o sulă galbeni.

Până aci amū naratū faptele așa cum s'a petrecutū, de acum 'nainte ânsē, trebe se întrebāmū pe d. Sto-

Ioann; prin ce mijlocu a făcutu pe d. prefectu Logadi care nu putea se aibă nici nnu amestecū în averea comunală se se interesea atât de mult de acéstă cestiune, ca se fie mai multe întruniri acasū la d-lui cu d. primar Rusănescu, unde mai multe discuțiuni infocate saū petrecutū?

Prin ce mijloce a pututū se pue în pozițiune pe d. primarū se aducă bani în casă dela d. Malan și în urmă se și dea demisie, lăsându bani în casă?

Prin ce mijloce a pututū se adncă la o oră ficsă și dici de dimineță cum nu se putea face nici într'o oștire bine organizată, pe d. Stephan Petrescu loco-șilorū de primarū, pe d. casierū, pe d. prim-procurorū, pe d. Iancu Thomescu portărelū, din preună cu călărași și oficerulū lorū în ținută mare? și

Cum a făcutū pe d. Stephan Petrescu loco-șilorū de primarū, ca se

dea o delegație în orele cându nu este canceleria deschisă?

Dacă toate acestea le aru declara în publicu, totu cetățenul s'aru îngrozi de aspectul unui așa de necredut factu. Tămă ansă ne este că toți o fi pășit'o cum a pășit'o d. George Chițu și d. Demetriu Căprănu.

Pucinu ne pasă de toate acestea câte s'a petrecut între dânși particularu, vorba este acum de sumă de patru mii galbeni care s'a luat mai mult din casa comunală cine este în drept ca se'i restituiască? Fi-vor și de astă dată cetățeni nepăsători de interesele orașului, ca se lase pe toți ca în toate modurile se 'și bată joc de averea comunală, fără se le cêră în judecată și la responsabilitate.

Faptele petrecute cu sustragerea acestor bani sunt narate aci, prin urmare d. primaru Rusănescu este culpabilu că a încasat bani dela d. Mallan și nu 'i a prefăcut în bonuri se 'i depue la casa de consemnațiune

potrivit încheeri consiliului, și după ce saū ridicatū bani, iară vine ca primarū sub-motivū că nu 'i a prūmitū dimisia. D. Stephan Petrescu loco-ții-torū de primarū pentru că a datū o delegație afară din orele canceleriei, ce trage după sine grave acsați.

Cetățenii dară 'i va putea acusa și mai multū, cunoscândū și alte fapte care nu amū pututū se le descoperimū.

FINE

